

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1895 Ο επιχειρηματίας Άλφρεντ Νόμπελ ανακοινώνει τη θεσμοθέτηση επιστημονικών βραβείων, που θα φέρουν το επώνυμό του.

1903 Ο Βίλχελμ Χάουζιλντ γράφει ένα γράμμα προς τον εργοδότη του, την φαρμακοβιομηχανία Μπάγερ, ζητώντας την υποστήριξη της εταιρείας στη δημιουργία ενός αθλητικού συλλόγου.

1944 Ο καθηγητής και υφυπουργός Οικονομικών στην Κυβέρνηση Εθνικής Ενόπτειας, Άγγελος Αγγελόπουλος, σε συνέντευξή του στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, αναφέρεται για πρώτη φορά στα κατοχικά «δάνεια», το ύψος των οποίων φτάνει τις 38.000.000 χρυσές λίρες Αγγλίας, δηλαδή 80.280.000.000 νέες δραχμές ή 500 πεντάκις εκατομμύρια κατοχικές δραχμές.

1952 Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ ανακοινώνει στο εξωτερικό ότι ο συλλοφθείς Πλουμπίδης «είναι από 27ετίας πράκτορας της Ασφάλειας».

1978 Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν ιδρύει το ΡΚΚ, που μάχεται για την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν.

1992 170 άνθρωποι σκοτώνονται και εκατοντάδες τραυματίζονται κατά τη διάρκεια απόπειρας στρατιωτικού πραξικοπήματος, για την ανατροπή της κυβέρνησης του Προέδρου Πέρες στη Βενεζουέλα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1701 Άντερ Κέλσιους, σουηδός αστρονόμος, εφευρέτης της ομώνυμης κλίμακας μέτρησης της θερμοκρασίας.

1928 Αλέκος Αλεξανδράκης, έλληνας πιθοποιός.

1942 Τζίμι Χέντριξ, αμερικανός ρόκερ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

8 Π. Χ. Κουίντος Οράτιος Φλάκος, γνωστότερος ως Οράτιος, ρωμαίος λυρικός ποιητής [Ωδές]

1953 Ευγένιος Ο' Νιλ, αμερικανός θεατρικός συγγραφέας. Βραβεύτηκε με Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1936.

2014 Π. Ντ. Τζέιμς, αγγλίδα συγγραφέας ιστοριών μυστηρίου. [Γεν. 3/8/1920]

Αλέκος Αλεξανδράκης, 1928 – 2005

Τοις δικηγόρου από τη Μάνη, ο Αλέκος Αλεξανδράκης γεννήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 1928 στην Αθήνα. Φοίτης στα καλύτερα σχολεία της εποχής και μεγάλωσε σε ένα σπίτι γεμάτο βιβλία. Αγαπημένο του άθλημα ήταν η ξιφασκία και στα 15 του έγινε μέλος της εθνικής ομάδας. Ένα χρόνο αργότερα μπήκε στη Σχολή Δοκίμων, θέλοντας να γίνει αξιωματικός του Ναυτικού. Μία παράσταση, όμως, του Κάρολου Κουν, με πρωταγωνίστρια την Έλλη Λαμπέτη, του άλλαξε τη ζωή. Αποφάσισε να δώσει εξετάσεις στο Βασιλικό Θέατρο και πέρασε πρώτος. Ο Δημήτρης Χορν ήταν τόσο σίγουρος για το ταλέντο του Αλέκου, που είχε στοιχηματίσει για την επιτυχία του.

Τον καιρό εκείνο, η Κατερίνα (Ανδρεάδη) έψαχνε για έναν «ζεν πρεμιέ», για το έργο «Φθινοπωρινή Παλίρροια». Ο νεαρός πιθοποιός την επισκέφτηκε με λουλούδια στο σπίτι της μαζί με την Άννα Συνοδινού και πάρε το ρόλο. Έκανε τα πρώτα του βήματα στο θεατρικό σανίδι στις 9 Ιουλίου 1949 και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις σε κριτικούς και κοινό. «Παρουσιάστε όπλα. Επιτέλους, ένας εραστής στο ελληνικό θέατρο», έγραψε χαρακτηριστικά ο Αιμίλιος Χουρμούζης στην Καθημερινή.

Εντύπωση έκανε και στον Φιλοποίμνα Φίνο, ο οποίος του πρότεινε να παίξει στον κινηματογράφο. Την ίδια, κιόλας, χρονιά έκανε το ντεμπούτο του στη μεγάλη θέση, με την ταινία «Δύο κόσμοι», σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Γρηγορίου. Ακολούθησαν αμέτρητες άλλες, και όλοι συμφωνούσαν πως επρόκειτο για έναν μεγάλο πιθοποιό και τον μεγαλύτερο γόνη της εποχής. Η απήκοντή του στον γυναικείο πληθυσμό ήταν άνευ προηγουμένου.

Στη γοντεία του είχε υποκύψει πρώτη η Έλλη Λαμπέτη. Ο δεσμός τους,

όμως, δεν κράτησε πολύ, καθώς ο Αλεξανδράκης προτίμησε να ακολουθήσει την Κατερίνα σε μία περιοδεία.

Στο Σουδάν γνώρισε την πρώτη του γυναίκα, Μαρίζ Βάλβη, με την οποία παντρεύτηκε λίγο αργότερα στην Αθήνα. Ο γάμος τους κράτησε τρία χρόνια, όσο κι αυτός με την Κλοντ Σαμπαντού, μια πανέμορφη Γαλλίδα.

Το 1956, παντρεύτηκε την πιθοποιό Αλίκη Γεωργούλη. Μαζί ανέβασαν στο θέατρο «Γκλόρια» της Πλατείας Αμερικής, το «Πικνίκ», ενώ συμμετείχαν σε πορείες ειρήνης και δημοκρατικά συλλαλητήρια. Όμως, ύστερα από τέσσερα χρόνια χώρισαν. Ο τέταρτος γάμος του ήταν με την ελβετίδα Βερένα Γκάουερ. Στα πέντε χρόνια που κράτησε ο γάμος τους απέκτησαν δύο παιδιά. Το 1969 γνώρισε τη Νόνικα Γαληνέα και την ερωτεύτηκε βαθιά. Παρότι αυτή η σχέση κράτησε 21 ολόκληρα χρόνια, δεν παντρεύτηκαν ποτέ.

Εκτός από την ιδιότητα του θιασάρχη, που ξεκίνησε το 1956 και κράτησε τουλάχιστον 35 χρόνια, ο Αλέκος Αλεξανδράκης οκνηόθηκε θεατρικά έργα, αλλά και ταινίες, όπως ο «Θρίαμβος» (1960) με τον Καρύδη-Φουκός και η «Συνοικία το όνειρο» (1961), που

βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, αλλά προβολή της απαγορεύτηκε από τη λογοκρισία της εποχής.

Συνεργάστηκε με λαμπερές πρωταγωνίστριες, όπως τη Μελίνα Μερκούρη, την Αλίκη Βουγιουκλάκη, τη Τζένη Καρέζη, τη Μάρω Κοντού και τη Ζωή Λάσκαρη.

Συνολικά, πρωταγωνίστης σε περισσότερες από 75 κινηματογραφικές ταινίες, από τις οποίες ξεχωρίζουν: «Ο βαφτιστικός», «Στέλλα», «Το υπότιτλο των γενναίων», «Ραντεβού στην Κέρκυρα», «Δεσμοίνις Διευθυντής», «Δάκρυα για την Ηλέκτρα», «Ομορφες μέρες», «Η κόμισσα της σιωπής», «Ο άνθρωπος με το γαρύφαλλο», «Τα παιδιά της Χελιδόνας» και πολλές άλλες.

Στο θέατρο ερμήνευσε τους σημαντικότερους ρόλους. Μεταξύ των παραστάσεων στις οποίες πρωταγωνίστησε και άφησε εποχή, είναι: «Παράξενο Ιντερμέτζο», «Ταξίδι της μέρας μέσα στην νύχτα», «Ηταν όλοι τους παιδιά μου», «Μαντάμ Μπάτερφλαϊ», «Η γυναίκα με τα μαύρα», «Τέσσερα δωμάτια με κάποιο», «Έγκλημα και τιμωρία», «Τα μεγάλα χρόνια», «Ο γλάρος».

Στην πλεόραση επαίξε στον «Παράξενο Ταξίδιώπη», τον «Γιούγκερμαν» και τους «Μυστικούς Αρραβώνες».

Το 1994 ανέβασε με τη Μιμή Ντενίση, τον «Θείο Βάνια» και δύο χρόνια αργότερα επέστρεψε στο Εθνικό, απ' όπου είχε ξεκίνησε. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του δίδασκε υποκριτική στο Εργαστήρι του Διαμαντόπουλου, ενώ το 2001 ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος, του απένειμε τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος της Τιμής για την προσφορά του στην τέχνη.

Πέθανε στις 8 Νοεμβρίου του 2005, έπειτα από μακροχρόνια μάχη με τον καρκίνο.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΕΘΝΟΣ

Ο θεσμικός ρόλος της ΝΔ

Ακόμη και σκόπιμα αν το έκαναν, αποκλείεται να τα κατάφερναν τόσο καλά στη Νέα Δημοκρατία ώστε να διατηρούν καθημερινά στην πρώτη θέση της επικαιρότητας το θέμα της εκλογής του νέου πρέσβη τους. Επικοινωνιακά μέχρι και επίτευγμα μπορεί να θεωρηθεί, εάν συνεκτιμηθεί και το γεγονός όπως η σχετική διαδικασία ξεκίνησε προ διμήνου. Πολιτικά, όμως, αποτελεί μία από τις χειρότερες εμπειρίες που έχει βιώσει μεταπολιτευτικά το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, μια και καθημερινά δείχνει να προσλαμβάνει και μια νέα και εκρηκτικότερη από τις προηγούμενες διάστασην.

Μετά την παραίτηση του Β. Μεϊμαράκη από τη θέση του μεταβατικού προέδρου της ΝΔ, η αξιωματική αντιπολίτευση οδεύει προς τις κρίσιμες κοινοβουλευτικές αναμετρήσεις του επόμενου μήνα εντυπωσιακά αποδυναμωμένη και κατά συνέπεια αντικειμενικά ανίσχυρη να ανταποκριθεί στις θεσμικές υποχρεώσεις της. Άλλα όσο κι αν ακούγεται περίεργο, οι χθεσινές εξελίξεις επιφύλαξαν και χειρότερα.

Μέχρι τώρα οι προσωπικές αντιπαλότητες περιορίζονται βασικά μεταξύ των τεσσάρων υποψηφίων, αλλά ήδη ο κύκλος διευρύνεται και στο κάρδρο προστίθενται και νέα πρόσωπα. Ήδη στελέχη του κόμματος

μαζεύουν υπογραφές και ζητάνε την παρέμβαση του Κ. Καραμανλή και του Α. Σαμαρά, εκδηλώνοντας έτσι ανοιχτά την αγωνία τους για την πορεία και την τύχη του κόμματος.

Και είναι β